

kan kortelig angive mit Standpunkt til det foreliggende Forslag ved at sige, at jeg fuldstændig kan slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra de ærede Medlemmer for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) og for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen). Det er § 11 i det foreliggende Forslag, som gør, at jeg har bedt om Ordet. Paragraffen gaar ud paa at forlænge Retten til Bygningen af en Give—Herning Bane indtil 1906. Tanken om en Forbindelse Holstebro—Vejle er meget gammel. For mange Aar siden var der et privat Forslag om at bygge hele denne Linie samlet, og dette Forslag var endog saaledes belagt med Penge tilskud fra Amt og Kommuner, at det var gennemførligt. Det var kun ved Modstand fra den daværende Minister, at man nededes til at standse og kun bygge Stykket Vejle—Give. Det har siden den Tid altid været min Opfattelse, at man maatte tidligere eller senere komme til at gennemføre denne Linie. Udviklingen har ogsaa senere vist, at man er gaaet videre ad den Vej, man mangler endnu kun dette Stykke fra Herning til Give. Vi fik saa Loven af 1894 om de mange private Baner med Statstilskud, hvoriblandt ogsaa Stykket Herning—Give var: Der blev gjort forskellige Forsøg den Gang paa at gennemføre Banen efter denne Lov, men det lykkedes ikke. Det havde dog, tror jeg, lykkedes, hvis man ikke længere frem i Tiden i Kraft af Forhandlinger her paa Rigsdagen nedsatte en Kommission, som skulde tage disse Forhold under Overvejelse. Kort før denne Kommissions Nedsættelse var der atter stærk Bevægelse i Kredsene. Der var tegnet Beløb, der naaede nær op til, at man kunde gennemføre Banen efter den daværende Lov. Men da Kommissionen blev nedsat, var det ret naturligt, at man stillede Sagen i Bero, idet man ventede, hvad ogsaa skete, at Kommissionen vilde komme til det Udslag, at det skulde være en Statsbane. Banen blev ogsaa foreslaaet som saadan og vedtagen her i Tinget. Det var kun ved de Forhandlinger, der fandt Sted i sidste Øjeblik oppe i Landstinget, at man skød den ud. Saaledes var altsaa Stillingen, og siden man altsaa den Gang fik vedtaget Herning—Holstebro Banen som en

Statsbane, er jeg yderligere bleven bestyrket i min Opfattelse, at Stykket Herning—Give nødvendigvis ogsaa maatte komme, at det kun var et Tidsspørgsmaal. Jeg har derfor ikke efter Tilskyndelse enten fra den ene eller anden Side været stærk tilbøjelig til at gribe ind, i alt Fald ikke indtil Dato. Jeg har ment, at vi i alt Fald foreløbig havde nok at tage Haand i, og at Løsningen saa ganske vist nogenlunde vilde forme sig af sig selv, og jeg har været overbevist om, at den maatte komme, og at hvis Løsningen ikke kom af sig selv, vilde Kravet derom rejse sig saa stærkt i de paagældende Egne, at man ikke kunde holde det ude. Naar jeg siden dog har givet dette Forslags § 11 min Tilslutning, er det, fordi jeg ikke ser, at der er noget i Vejen for, at man giver denne Tilladelse. Kan Egnen komme til at forsøge med de stærke Tilskud, vi begyndte med at give ved Fjerritslev-Banen, og som vi selvfølgelig konsekvent maa komme til at give til Baner af lignende Art, der gaa i Egne, der ikke alene ere lige saa fattige, men langt fattigere end Fjerritslevvegnen, kan der ikke være noget i Vejen for at aabne denne Vej for dem. Jeg er fremdeles overbevist om, at selv om Banen, som det kunde ske, hvis dette Forslag vedtages, bygges som en privat Give—Herning-Bane, er det kun et Tidsspørgsmaal, naar det vil blive en Statsbane. Jeg tror ikke, man vil kunne opretholde en saadan Stump Privatbane inden for det store Statsbanenet. Selvfølgelig kan der ikke bevises noget om, hvad Fremtiden her vil bringe med sig. Det, det kommer an paa, naar Tid og Omstændigheder tilbyde sig for en Løsning, er at ophjælpe det paagældende Opland, og det mener jeg kan ske, om ikke i lige Grad, enten det saa sker paa den ene eller den anden Maade. Derfor giver jeg Forslaget min Tilslutning.

Mod den Maade, hvorpaa Lovforslagets øvrige Indhold er fremsat her i Tinget, særlig af den ærede Ordfører, har jeg intet at indvende. Planen om at forandre Lovforslaget saaledes, at man faar „eventuelt Brande“ sat ind, har jeg i sin Tid under andre Omstændigheder modsat mig, men efter mine senere Erfaringer har jeg ikke nogen Grund dertil, idet jeg nu ikke ser